

Doc. dr. Davide Castiglione	https://davidecastiglione.com/
Stilistika: nauji požiūriai ir disciplinos stiprinimas	Stylistics: new approaches and reinforcing the discipline
<p>Stilistika yra iš esmės tarpdisciplininė ir eklektiška sritis: ją galima laikyti diskurso analizės šaka, orientuota į literatūrą, įskaitant kūrybinius multimodalius tekstus, tačiau ji taip pat susipina su literatūros kritika, kognityvine poetika ir semiotika. Skirtingi stilistikos tyrėjų tikslai atspindi platų stilistikos taikymo spektrą: kartais pagrindinis mokslininkų uždavinys yra parengti išsamius tekstinius esamų literatūrinių interpretacijų ir skaitytojų reakcijų aprašymus; kartais dėmesys labiau sutelkiamas į konkrečių kalbinių pasirinkimų (pvz., neiginio, deiksės, metaforų) estetinę funkciją; kartais akcentuojamas tam tikras žanras, o kartais – koncepcinės sistemos ar analitinio metodo tobulinimas.</p> <p>Nors tyrimai bet kurioje iš minėtų sričių yra akivaizdžiai sveikintini, iš tiesų reikalingas ambicingas pokytis, kad stilistika iš įvairių laisvai susijusių praktikų taptų savarankiška disciplina su savo darbotvarke, tikrai atkartojamais metodais ir sutarimu dėl pagrindinių sąvokų ir terminijos. Labai skatinami pasiūlymai, kuriais siekiama stilistiką plėtoti kaip atskirą discipliną, o ne tik kaip tyrimų tematiką. Galimi tokio pobūdžio tyrimai:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Įvairių požiūrių (pvz., kognityvinė gramatika ir sisteminė funkcinė gramatika) palyginimas ir vertinimas; 2. Sistemingų apžvalgų atlikimas siekiant nustatyti tendencijas ir geriausią praktiką; 3. Esamų analizių atkartojimas; 4. Įvairių stilistinių hipotezių eksperimentinis tikrinimas; 5. Darbas stilistikos ir dirbtinio intelekto sankirtoje (pvz., stiliaus imitavimas, tikslingų teksto manipuliacijų galimybės); 6. Stilistinės analizės išplėtimas į kitas kalbas, t. y. kontrastyvinė stilistika ir lyginamieji tyrimai; 7. Mano paties modelių, susijusių su poetinės kalbos sudėtingumu (Castiglione 	<p>Stylistics is an intrinsically interdisciplinary and eclectic field: it can be conceived of as a branch of discourse analysis focusing on literature – including creative multimodal texts – but it also overlaps with literary criticism, cognitive poetics and semiotics. The varying goals of stylisticians reflect the expansive scope of stylistics: sometimes their main effort is that of producing rigorous textual accounts of existing literary interpretations and readerly responses; sometimes there is a more restricted focus on the aesthetic function of specific linguistic choices (e.g., negation, deixis, metaphor); sometimes the emphasis is on a given genre; and sometimes on refining a conceptual framework or analytical method.</p> <p>While research in any of the above areas is obviously welcomed, what is truly needed is an ambitious shift to transform stylistics from a range of loosely related practices into an autonomous discipline with its own agenda, truly replicable methods, and consensus on key concepts and terminology. Proposals that are meant to advance stylistics as a discipline – rather than a field of study – are strongly encouraged. These include, but are not limited to:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Comparing and assessing different approaches (e.g., cognitive grammar vs systemic functional linguistics); 2. Conducting systematic reviews to identify trends and best practices; 3. Replicating existing analyses; 4. Testing experimentally various stylistic hypotheses; 5. Working at the intersection between stylistics and AI (e.g., imitation of style, possibilities for targeted text manipulations); 6. Extending stylistic analysis to other languages, that is, making stylistics both contrastive and comparative; 7. Adopting and extending my own models on difficulty (Castiglione 2019), imagery (Castiglione 2020a), style (Castiglione

<p>2019), vaizdingumu (Castiglione 2020a), stiliumi (Castiglione 2026, bus išleista) ir efektais (rengiama), pritaikymas ir išplėtimas.</p>	<p>2026, forthcoming) and effects (in preparation)</p>
---	--